

НЕДЕЉОМ У 17.00
PTC 1

Асага
РАДА!

Певала је "Мој дилбере" мала Југославија

СРЕДА, 11. МАЈ 2016, 14:58 -> 16:00

Вашингтонска заједница војних пензионера "Нолвуд" угостила је 8. маја женски вокални ансамбл "Slaveya", који је наступио у друштву амбасадора културне баштине народа бивше СФРЈ.

Хор *Slaveya*, назван по бугарском орнитониму за славија, био је носилац свечаности уприличеној у резиденцији ветерана америчке војске у северозападном Вашингтону. Активан у области Средњег Атлантика САД од 1984. године, овај ансамбл је специјализован за а саррела извођење источноевропског музичког фолклора. Његов реперетоар чини вокална рефлексивна сеоског живота народа Балкана, Грузије и околних региона, али и духовна музика православља, јавља за Програм за дијаспору PTC-а Иван Калаузовић Иванус.

Фото: Џон Реган

Хор "Slaveya" са члановима Групе Биљане Реган

У недељу, 8. маја, током поподневних сати, *Slaveya* хору су се придружили репрезенти јужнословенског етноса, чланови *Групе Биљане Реган*, са ношњама девет регија некадашње Југославије и Бугарске. Приредба је отворена кратком песмом пролећницом из Годеча, града близу бугарско-српске границе. Уследио је звук поја шопских жетелаца осликан стиховима *Дилмано, дилберо*, којима се слави раст и берба црвене паприке. Потом се зачула и украјинска ода пролећу.

Одржана и ревија ношњи

Учесници: Теодосија Остин (бугарска ношња), Маја Дукић (хрватска ношња), Ен Харисон (ношња из региона Бачке), Елена Кит (ношња из Црноречја), Невена Топаловић (шумадијска ношња из Смиљевца), Бранко Церовчевић (шумадијска ношња), Наташа Дабетић (ношња из Скопске Блатије), Керол Бејкер (македонска ношња), Ненад Јовановић (беговска ношња) и Биљана Реган (ношња из Травника).

Уз кајкавске народне *Полегала трава детела*, *Лепи Јуро* и *Добри денек*, отпочела је ревија фолклорних костима, синхронизована са националним музичким темама и употпуњена одговарајућим коментарима о историјском и географском пореклу сваког етно-детаља. На ред су дошле и грузијске ноте, најпре ритуална песма *Gonja*, посвећена прелазу из лета у зиму, затим *Maspindzelsa Mkhiarulsa* ("Веселом домаћину"), а онда и средњовековна химна *Shen Khar Venakhi* ("Ти си виноград"), једина црквена песма која није била забрањена у време СССР, јер се у њој не помињу свеци и Бог.

Културно имућство девет экс-југословенских регија приказано је на потпуно оригиналан начин, уз раритетне фолклорне предмете, послужени ратлук и чокањчиће са ракијом, и сетни тон севдаха за јек носталгије Балканаца. Све мисли и емоције учесника ове манифестације са наших простора слиле су се у речи босанског лирског пева *Мој дилбере*, у изузетно преданом извођењу музиколога Ненада Јовановића. Захваљујући младом аутору Стевану Мирковићу из Шапца, сасвим нова матрица те композиције, са акцентом на махалски занос мехова хармонике, стигла је у Вашингтон на време да Ненаду пружи инструментални ослонац. Сарадња матице и дијаспоре на делу.

Ненад Јовановић и Биљана Реган

Можда због чињенице да су остали наступи замишљени и протекли без музичке подлоге, само у а саррелла маниру, а можда и због ракије и ратлука, зенит приредбе у *Нолвуду* досегнут је тек приликом певања Нишлије Јовановића, који је у пратњи хора *Slaveya* извео и *Ој, Мораво*, презентујући тако и Србију. Домаћа атмосфера коју су сарадници Биљане Реган створили, освојивши сва чула присутних, снагом сложене разноликости чинила је праву малу Југославију.

При крају сусрета, Албанија је представљена интерпретацијом дела Шекспирове комедије *Богојављенска ноћ*, а Бугарска и Македонија нумерама *Садила мома крај море лозе* и *Ај што ми е мило, ем драго*. За бис је остављена *Mravalzhamier*, грузијска верзија руске народне здравце *Многаја љета*.

БРОЈ КОМЕНТАРА 0

ПОШАЉИ КОМЕНТАР